

Pm-580/2011.

106/2011

CHASSA: ANCSIN LAJZÓ, KÖNYVES
DR. CSOMOR ZSÓFIA, RÁKOSZENTMIHÁLYI

BUDAPEST FŐVÁROS XVI. KERÜLETI ÖNKORMÁNYZAT CIVIL MOZGALOM (PÁRTFÜGGETLENEK) KÉPVISELŐJE

Tárgy: Interpelláció Kovács Raymund alpolgármesterhez
az Ida utcai iskola kerítése ügyében

Tisztelt Alpolgármester Úr, Tisztelt Képviselőtestület!

Az Ida utcai iskola szomszédja fordult hozzám a problémájával azért, mert sorozatos kérései ellenére ügyével az önkormányzatban senki nem törődött, annak megoldására nem törekedtek. Pénzhiánytól „későbbi” intézkedésre hivatkoztak az önkormányzat emberei (képviselők és hivatalnokok vegyesen), de érdemi cselekvés nem történt.

Szakács Imréné (Sarkad utca 41.) évtizedek óta lakik az Ida utcai iskola mellett; kerítése az udvari kispályára néz. Még kb. 25 éve az iskola kezdeményezésére az addigi saját kerítését elbontották, és az iskola épített egységes kerítést végig (1. kép). Mára ez romossá vált: a felnövő fák a betonlapot szétfeszítették, eltörték, az oszlopok és táмок pedig helyenként annyira elrozsdásodtak, hogy el is törtek. A drótháló helyenként szakadt, hiányos, illetve a feszítődő drótok is több helyen elszakadtak. A diákok igen gyakran bemásznak ezekbe a kertekbe, elsősorban az alacsony (és a rongálódás miatt még alacsonyabb) kerítés felett átrepülő labda után, de olykor csak úgy, ötletszerűen.

Az iskolában nappal hatalmas az udvari zaj; a szomszédok kertjüket nem tudják élvezni. Mostanában már éjjel is szinte folyamatos a diákok jelenléte: bemásznak a kapun, és késő éjjelig üldögélnek, zenélnek, kiabálnak az udvaron (a képen látható fa gyökerein jól látható, hogy mennyire gyakran ülnek rajtuk).

Szakácsné sorozatosan kérte, hogy nyugalma érdekében az iskola építtesse újjá a kerítést. Kérését mindeddig semmibe vették, annak ellenére, hogy **az iskola néhány telekkel lejjebb – ki tudja, miért – megcsináltatta ugyanazon kerítést magasra és tömörre**, mely a zajtól és a labdától is hatékonyan véd (2. kép).

Az 1. képen alapos szemlézéssel látható, hogy az iskolai kerítés hosszan (több telken át) egységes, vagyis tényleg nem a lakók, hanem az iskola építtette, miután az eredetit lebontatták (a telkeket határoló oldalkerítések láthatóak). Tehát az iskola a kerítés tulajdonosa, karbantartania is neki kellene. Nem várható el a diákoktól, hogy csendben focizzanak, ezért a passzív zajvédelem volna a helyes megoldás. Szükségtelen a tömör kerítés drága felépítése; elégséges és mindenkit megnyugtató megoldás lenne, ha új, masszív oszlopok lehelyezése után faelemes zajvédő falból készítenének új kerítést (ha magasabb oszlopokat állítanának be, és a zajvédő fal fölé műanyag vagy vékony dróthálót feszítenének ki a labdák átrepülését kivédendő, az tökéletes megoldás lenne). Ez nem kerül milliókba, és a zajvédő elemeket be is lehet futtatni vadszőlővel (*Partenocissus tricuspidata*), amely tavasztól késő őszig a zaj elleni védelmet fokozná, valamint esztétikussá tenné a kerítést.

Kérdésem a következő az oktatásért felelős Kovács Raymund alpolgármester úrhoz:

Mód van-e végre arra, hogy az iskola kerítését – akár a fentebbi bekezdésben leírt, a panasztevő számára elfogadható módon – átépítsék, és ezzel az iskola szomszédságában lakók számára helyreállítsák azt a bizonyos csendes, nyugodt zöldövezetet, amelyet oly szívesen emlegetünk?

Rákosszentmihály, 2011. április 28.

Dr. Kovács Raymund